

quæst. 2. num. 22. Clar. §. Testamentum, quæst. 84. Capyc. Latro decif. 166. num. 147. Rojas in Epitome successione. cap. 33. num. 34. 45. & 46. Garcia de nobilit. gloss. 21. num. 8. 54. & 89. Petr. Gregor. lib. 44. capite 1. num. 6. Unde abstentionis beneficio gaudet. Azeved. in legem 10. num. 42. tit. 8. lib. 5. Recopilat. quod oblati Curia denegatur, authent. quibus modis natur. efficit sui, §. Et quoniam, Azeved. ibidem. Debet eis legitima relinqui titulo institutionis. Merlin. num. 11.

16 Circa præmissam conclusionem nulla reperitur controversia, sed ambigi solet, an legitimatus revocet donationem, ex l. Si unquam, Cod. de revocand. donat. de quo supra, lib. 1. cap. 19. num. 22. ubi negantium opinioni subscripsimus, quæ tunc maxime admitti poterit, cum filius natus erat, successioneque paternæ capax tempore donationis, quia per legitimationem non irritabitur donatio. Vide Hermostillam in l. 8. gloss. 7. num. 11. tit. 4. part. 5. Garc. num. 55. Guttier. num. 180. Merlin. de legitim. lib. 2. tit. 1. quæst. 21. num. 39. & alios pronuper laudatos. Idem quæstionis est, an legitimatus excludat substitutum sub conditione, Si absque liberis legitimis decefferit: quod plurimis distinctionibus explicatur, de quo late Fular. de substitut. quæst. 407. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 3. à num. 30. Padilla in l. Cum acutissimi, Cod. de fideicommiss. Cevall. quæst. 2. à num. 51. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 79. Mantio. sup. lib. 11. capite 10. Controvertitur etiam, num si femina ex statuto excludatur propter masculos, legitimatus illas excludat? De quo Cevall. d. quæst. 2. per tot. Tell. Fernand. in l. 9. Tauri, à num. 18. Guttier. sup. num. 176. Merlin. lib. 3. tit. 1. quæst. 20. per totam.

17 Secundus casus est, cum tempore legitimationis extant filii legitimi, & naturales: & ut rescriptum valeat, necesse est ut Principi existentia eorum in precibus explicetur, alioqui ob vitium subreptionis legitimitio nullus est momenti. D. Covarruv. d. part. 2. §. 9. num. 8. versic. Ex quo inferitur, Molin. disputatione 173. num. 21. Costa in §. Et quid si tantum, num. 132. Tusch. lit. L, conclus. 226. num. 23. & dixi supra, lib. 1. cap. ult. num. 98. Imò si ascendentibus legitimantis præjudicium quoad legitimam fiat, id exprimi Principi debet. Molin. ibidem, Costa num. 146. Hac in specie dubium est, an requiratur præcisè, quod in rescripto apponatur clausula, Ut cum legitimis succedat? Et affirmativè docent Garcia supra, num. 69. Azeved. in l. 10. num. 32. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Anton. Gom. in legem. 12. Tauri, numero 67. Gregor. Lop. in l. ult. gloss. 2. tit. 15. part. 4. Guttier. sup. num. 183. Sed Molin. disputat. 173. num. 27. sentit legitimatos cum legitimis esse admittendos, cum Princeps sciens prolem legitimam existere, illegitimum natalibus absolute restituit sine clausula, Sine præjudicio legitimorum, quæ hujusmodi rescriptis inferi solet, ut testatur Gregor. Lop. ubi proximè. Idem probat Merlin. sup. lib. 1. tit. 2. q. 8. num. 17. cum seqq. Sed communis sententia de jure verior videtur, quia non præsumitur Principem velle legitimis præjudicium inferre, nisi exprimat. Sed posset sustineri quod sentit Molina, si aliunde de voluntate Principis constaret, quod vellet legitimatum in legitimorum præjudicium succedere, quod facere valet, ut Molin. disputat.

rat. 174. & alii adverterunt. Vide Joan. Lup. de illegitimis, comment. 3. §. 1. num. 66. versic. Ex his modis, Mantio. de conjectur. lib. 11. tit. 3. num. 8. Tusch. sup. num. 7. & conclus. 232. num. 33.

Illud autem observare oportet, quod si cum legitimis legitimatus successerit, nequit pater huic plus relinquere, quam cuius ex illis; jure enim cavetur, ne legitimatus ex patris substantia majorem portionem percipiat, quam aliquis legitimus, live per contractum, sive per ultimam voluntatem, authent. quibus modis natur. efficit sui, §. Et quoniam variè, l. Communiam, §. Et quoniam, Cod. de naturalibus liber. ubi licet de legitimatis per Curia oblationem sit sermo, nulla ratio reddi potest differentia inter eos, & per rescriptum legitimatos, ut ait Molina disputat. 173. num. 27. qui ita tenet cum Molin. de primogen. lib. 2. cap. 11. num. 19. Costa in §. Et quid si tantum, part. 2. conclus. 2. num. 137. Tell. Fernand. in l. 12. Tauri, num. 5. Azeved. in l. 10. num. 34. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Merlin. dicta quæst. 6. num. 24. Ex quo duo inferuntur quoad jus regium: prius, non posse fieri à patre meliorationem tertii aut quinti in persona filii legitimati, extantibus legitimis; nec primogenium ex ea parte bonorum institui, ut in eo legitimatus legitimis præferatur, ne ita plus capiat, quam illi. Molin. uterque cum aliis ubi proximè. Posterius, quod si legitimis existentibus, legitimatus ex quinto bonorum quod ei pater relinquere valet, juxta legem 12. Tauri, quæ est lex 10. tit. 8. lib. 5. Recopilat. tantum capiat, ut minis habeat aliquis legitimus, quoad excessum voluntas patris non terzabitur. Azeved. & Tell. Fernand. nuper laudati.

Sed contra præmissam resolutionem, & quæ ex illa deduximus, docent Roderic. Suar. in lege Quoniam in prioribus, limitat. 12. ad ll. Sryli, num. 1. & 2. Cod. de inoffic. testam. Anton. Gom. in dicta l. 12. num. 68. Garcia sup. gloss. 21. num. 70. Cardin. Tusch. lit. L, conclus. 228. num. 5. Guttier. sup. num. 183. quia jura, quæ vetaut amplius deferri legitimato quam legitimo, cui minima portio assignatur, de legitimatis per oblationem Curia loquuntur, & ad legitimatos per Principis beneficium ampliari non debent. Sed à priori opinione recedendum non est, neque enim decet, aut æquum est, melioris esse conditionis vulgò quæsitos filios, quam ex legitima conjuge procreatos, etsi aliud sit dicendum de legitimatis per matrimonium; in quibus regula dicti §. Et quoniam variè, & dictæ legis Communium, non observatur. Molin. d. cap. 11. n. 23.

Tertius casus est, cum tempore legitimationis nullus erat legitimus filius natus, aut conceptus, sed postea supervenit. Et quoad jus commune, etsi contentio sit, an censeatur legitimitio revocata, ut cum legitimis legitimatus minime succedat, verius tamen est, ac receptius, eum cum postea genitis patri succedere, licet eorum nulla mentio in rescripto fiat. Anton. Gom. cum plurimis num. 68. versic. Item adde quod si tempore, Molin. disputat. 173. num. 28. ubi oppositum probabile demonstrat. Garcia sup. num. 69. Mathienz. in l. 10. gloss. 2. num. 3. Azeved. num. 32. Tusch. sup. conclus. 232. num. 34. Gregor. Lop. in lege fin. gloss. ultima, tit. 15. part. 4.

Hæc quoad jus commune, sed de jure nostro

stro Regio in primo casu nulla est diversitas; nam legitimis non extantibus mortis tempore, legitimatus suus, & necessarius est hæres in omnibus parentis bonis, excepto quinto, sicut legitime natus. Anton. Gom. numero 66. Castill. controvers. lib. 4. cap. 22. num. 62. Tell. Fernand. in lege 13. Tauri, num. 2. Cervant. ibidem, num. 45. Mathienz. in dicta l. 10. Recopilat. gloss. 7. num. 3. Pichard. in §. Sui, n. 17. Institut. de hæredit. quæ ab intest. deferunt. Molin. dicto cap. 11. num. 24. Cevall. dicta quæst. 2. num. 36.

22 In secundo autem casu nihil jure nostro immutatum reperitur, nam dicta lex 12. Tauri, solum de liberis post legitimationem conceptis, & natis agit, ut patet ex ipsius verbis, quicquid senserit Azeved. in l. 10. num. 32. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Unde tanquam casus omiffus manet sub dispositione juris communis, argumento legis Commodissime, ff. de liber. & posthum. hodieque apud nos servabuntur tradita nuper, numero 17. scilicet quod extante legitima prole, non aliter legitimatus succedet æqualiter cum illa, nisi Princeps id expresserit in rescripto. Azeved. ubi proximè, Tell. Fernand. in d. l. 12. Tauri, num. 4. Tusch. lit. L, conclusio 232. num.

23 In tertio tandem casu, de quo num. 20. jus commune abrogatur quoad Hispanos, ex l. 12. Tauri, quæ est lex 10. tit. 8. lib. 5. Recopilat. qua statuitur, ut filius per rescriptum legitimatus, nequam succedat cum legitime postea natis, aut per subsequens matrimonium legitimatis, patri, aut matri, vel avo, ad quorum successione Princeps illegitimum idoneum legitimationem fecit, quæ tam ex testamento, quam ab intestato procedunt, solumque permittitur hujusmodi parentibus, ut legitimatis relinquatur ex quinto bonorum (de quo inter extraneos disponere valet,) quod sibi visum fuerit. Quoad successione conjunctorum, aliaque legitimatis jure concessa, nihil derogari expressim asseruit, de cujus constitutionis intellectu videndi Mathienz. & Azeved. in d. l. 10. Recopilat. Anton. Gom. Tell. Fernand. & cæteri omnes Taurinarum legum Interpretes in d. l. 12. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 11. num. 21. Castill. controvers. tom. 4. cap. 22. num. 59. cum sequentibus, Garcia de nobilitat. gloss. 21. num. 69. Molin. de justit. & jure, disputat. 173. num. 27. D. Covar. sup. d. cap. 8. §. 10. num. 3. Gregor. Lop. in l. ult. gloss. 2. tit. 15. part. 4. Guttier. in §. Sui, n. 183. Institut. de hæred. qualit. & different. Cevall. commun. quæst. 2. à num. 29. Rojas in Epitome success. cap. 23. num. 34.

24 Occurrit disquirendum, si quis filios habens legitimos impetret legitimationem à Principe, ut illegitimus etiam cum præjudicio illorum succedat (quod fieri licet nedum ipsi Principi, sed etiam Proregi, Capyc. Latro decif. 166. num. 112. & 154. Gregor. Lop. ubi proximè, Anton. Gom. num. 67. & dixi supra, num. 17. in fin. quia etsi non tollerere, minuire tamen legitimam ex rationabili causa potest,) posteaque alii superveniant liberi, an legitimatus omnino excludatur juxta dictam legem 12. vel saltem cum antea natis, aut etiam cum omnibus patri succedat? Et quod legitimatus omnino repellendus sit, suadet ex eo quod sicut filii justè exhereditati agnatione posthumi, ruptoque testamento admittuntur ad patris hæreditatem ab intestato propter fratrem præteritum, qui postea

natus est, l. 20. tit. 1. l. 2. tit. 7. part. 6. sic legitimi existentes legitimationis tempore, etsi legitimatum excludere non valeant, ipse tamen propter legitimum postea natum repellitur prorsus à paterna successione debet, quia ille cum hoc concurrere ex dicta l. 12. Tauri prohibetur; sæpe enim quis per alium quod per se non potest, assequitur, l. Aristo, ff. que res pignoris obligar. poss. l. In adoptionem, ff. de bonor. possess. contra tabul.

Idem etiam roboratur, nam cum quis à successione rejicitur ob aliquam personam cum qua concurrere jure nequit, non solum censetur exclusus quoad portionem illius, sed etiam quoad omnes alios, cum quibus aliis succedere non prohibebatur. Textus in §. Præferuntur autem, Institut. de Senatusconsulto Tertulliano, ubi matre exclusa propter defuncti fratrem, hæreditas inter eum & sororem dividitur, quanquam mater cum sorore concurrere posset secundum jus, quod ibi refertur. Igitur eodem modo cum legitimatus à postea legitime nato repellatur, nihil ex patris substantia capere poterit concurrens cum aliis legitimis, in quorum præjudicium Princeps legitimationem concecit.

Rursus in contrarium nos movet, ut teneamus hunc legitimatum cum antea & postea legitime natis æqualiter successurum, quod ratio dictæ legis 12. ea esse videtur, quod nec Princeps, nec pater de futura legitima prole cogitarunt ad legitimandum illegitimum, cujus si meminissent, fortè nec hic postularet, nec ille concederet legitimationem. Hæc sanè ratio cessat cum tempore legitimationis extant legitimi liberi, quibus non obstantibus, illegitimus à Principe idoneus, & capax effectus est, ut cum illis in successione concurreret; nam idem indulgeret, si de futuris liberis cogitasset. Cessante igitur ratione præfatæ Taurinæ constitutionis, dispositio locum non habet, argumento legis Adigere, §. Quævis, cum vulgat. ff. de jurepatronat.

Quod fundamentum aperte comprobatur communis resolutio à me tradita supra, lib. 1. cap. 19. num. 6. ubi asserui, donationem extraneo factam, liberis extantibus, non revocari nativitate aliorum, ex l. Si unquam, Cod. de revocand. donat. quæ si liberi tempore donationis non existerent, procul dubio revocaretur, ut in d. cap. 19. à principio ostenditur.

Ex dictis dubia redditur hujus quæstionis resolutio, quare media via eligi potest, argumento legis 7. §. Cum quis, ff. de acquir. rer. domin. §. Cum ex aliena, Institut. de rer. divisione: ita ut asseramus, filium quidem legitimatum non concurrere cum filiis legitimis postea natis, quibus præcedens legitimitio nocere non debet, nisi exprimat, ac derogetur dictæ legi 12. bene tamen admitti cum extantibus tempore legitimationis, quibus Princeps præjudicavit: sicque patris dividitur hæreditas, ut post legitimationem natus, aut per subsequens matrimonium legitimatus suam legitimam integram obtineat perinde ac si non esset aliquis per rescriptum legitimatus: cum aliis verò æqualiter ad bona hic legitimatus perveniet, quo & legis dispositio observabitur, & beneficium Principis fortietur effectum: quod etsi æquitate præ se ferat, in puncto juris ex duabus supra propositis sententiis prior magis arridet; lex enim Regia indistinctè loquitur, sive extent legitimi tempore legitimationis, sive non: & ita

sine distinctione accipi debet, ut superveniente prole legitima, legitimatus per rescriptum à paterna successione repellatur, argumento legis *Non distinguemus*, ff. de arbit. l. De pretio. ff. de Public. in rem actione.

29 Dixi pronuper, legitimatum ex rescripto posse succedere cum legitimis postea natis, aut per matrimonium legitimatis, si id Rex expressum indulerit, non obstante dicta lege 12. Tauri, quia sicut extantibus, ita & nascituris præjudicium quoad quotam legitimè valet inferre. Azeved. in l. 10. num. 34. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Mathienz. ibi, gloss. 2. num. 4. & alii laudati supra, num. 23.

30 Sed antequam à tractatu de successione legitimati in bonis patris discedamus, oportet adnotare, jura quæ per legitimationem quæruntur, emancipatione non extinguuntur, sed idem juris esse in legitimato, ac in legitimo, si emancipetur. Gregor. Lop. in legem 9. gloss. 1. tit. 15. part. 4. Bald. in l. penultima, §. 1. Cod. de adopt. Garcia de nobilit. gloss. 21. num. 67. Hodie autem sublata est differentia emancipationis, & patriæ potestatis, l. Meminimus, Cod. de legitim. hered. authent. de heredibus ab intestato venientibus, §. Nullam verò, de quo videndus est Guttier. in §. Sui, à num. 131. Institur. de hered. qualit. Anton. Gom. variar. lib. 1. cap. 11. num. 43. Cujac. novell. 118. Ceval. quest. 627. D. Joseph. Vela dissertat. 11. num. 62. cum aliis. Ex quibus constat, adhuc discrimen quoad plures juris effectus inter filiumfamilias, & emancipatum consistere, sed in omnibus similis erit legitimatus legitimo & naturali, cum in illo simul reperitur & sanguinis vinculum, & nexus patriæ potestatis per legitimationem contractus, authent. quibus modis natural. eff. sui, §. Generaliter, D. Covar. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 8. num. 23. versic. Tertio principaliter, Molin. de justit. & jure, disputat. 173. num. 30. Garcia sup. num. 18. Petr. Gregor. Synagn. lib. 11. cap. 6. num. 11. Castill. controvers. lib. 4. cap. 22. num. 41. Anton. Gom. in l. 12. Tauri, num. 66. Unde inter liberos enumeratur ad privilegium habenti duodecim filios concessum. Castill. n. 42.

31 Secundò adnotandum est, quandam specialitatem esse in filio per rescriptum legitimato; nam si contra patrem ingratus extiterit, legitimatio quoad successione paternam revocatur, ita ut necesse non sit eum hæredem institui, aut exhæredari, sed causa ingratitude probata instar extranei habeatur respectu patris, etsi quoad cætera legitimatio irrita non sit. D. Covarruv. dicto cap. 2. §. 2. num. 17. Cardin. de Lugo de justit. & jure, tom. 2. disp. 24. sect. 6. num. 84. Molin. eod. tract. disput. 172. num. 5. Garcia num. 65. & alii communiter.

32 Tertio quæri solet, an pater filio legitimato succedat? Et negativè responderunt haud pauci; nam propter incontinentiæ admittum dignus videtur, ut careat filii successione. Ita Card. Tusch. lit. L, conclus. 216. num. 43. Joan. Lup. de illegitimis, comment. 3. §. 1. num. 67. Palæot. de nobilit. & spuris, cap. 41. num. 3. & alii. Verùm contra sentiunt Tell. Fernand. in l. 12. Tauri, num. 43. Ceval. quest. 2. num. 36. & ita est tenendum, quia inter parentes ac prolem illegitimam non claudicat successio propter illorum turpitudinem, sed quoties filius parenti succedit, toties reciproce hic illi hæres est, authent. quibus modis natur. eff. sui, §. De nepotibus, collat. 7. authent. Licet, Cod. de

naturalib. liber. l. 8. in fin. tit. 13. part. 6. D. Covarruv. cum multis in Epitome successione, num. 19. Anton. Gom. in l. 9. Tauri n. 46. ubi etiam de reciproca alimentorum præstatione, de qua in dicta l. 8. Partit. Unde deducitur ad intellectum legis 12. Tauri, quod sicut filius legitimatus, legitimis fratribus concurrentibus, habet jus ad alimenta, si aliunde non habeat, intra quintum bonorum, Cervant. in ead. l. num. 45. & 49. Pichard. in §. Sui, à num. 13. Institur. de hered. que ab intest. defer. Castill. controvers. tom. 4. cap. 22. num. 61. Rojas in Epitome succes. cap. 33. num. 37. & 38. ita pater agere poterit, imò uterque audietur si peteret ultra quintum, si id ad alimenta non sufficeret, ut in simili docet Gregor. Lop. in l. 8. gloss. 9. tit. 13. p. 6.

Verùm circa eandem constitutionem ambigitur, an quemadmodum prole existente legitima, legitimatus solum ex testamento succedere permittitur in quinto, similiter pater in eadem portione duntaxat hæres institutus existat? Quod Tell. Fernand. ubi proximè, cogitandum reliquit: sed Ceval. d. num. 36. in quinto succedendum reciproce opinatur, cui adhiplatur aperte lex 8. tit. 13. part. 6. etsi Gregor. Lop. ibi, gloss. 11. dubitet agens de filii naturalis successione, utrum pater succedat in solidum, etsi filius pro parte duntaxat admittatur? Et quidem non temerè defendi posset, patri hæreditatem integram deferendam, nisi aliunde minuatur, velut matre concurrente; quia licet reciprocum sit jus successione inter parentes & liberos regulariter, tamen quoad quotam non omnino exæquari solent. Sic dejure nostro legitima filii sunt bona omnia patris, excepto quinto, l. 28. Tauri, quæ est lex 12. tit. 6. lib. 5. Recopilat. & notatum est supra, lib. 1. cap. 19. num. 108. parentis verò legitima sunt duæ partes bonorum, l. 6. Tauri, quæ est lex 1. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Gregor. Lop. in dicta l. 8. Part. gloss. 4. & 6. & dixi dict. cap. 19. num. 109. Unde parior est legitima ascendentium, quam liberorum. Similiter de jure communi filius succedit ab intestato patri in omnibus bonis: sed parens extantibus defuncti fratribus, pro dimidia efficitur hæres, & ita æqualitas non servatur, l. 3. & 4. tit. 13. part. 6. Nec refert quod correlativorum eadem, parque ratio esse debet, ut ait Cevallos; nam id procedit, nisi diversitatis ratio reperitur, ut notatur in l. 1. Cod. de cupress. lib. 12. Hæc autem diversitas manifesta est in d. l. 12. Tauri, quia injuria quodammodo fieret legitimis liberis, si cum ipsis legitimatus per rescriptum ad paternam successione concurreret: at in successione patris in bonis legitimati nullus queri potest, quod ipse totam filii substantiam percipiat; ideoque dicendum videtur, patrem ad omnia bona filii legitimati admittendum, etiam si prolem legitimam habuerit, non obstante quod filius ille solum in quinto possit succedere.

Distinguendum nihilominus mihi videtur; 34 nam aut filius legitimatus, qui moritur, matrem habet, vel alium ab ejus linea successorem, qui secluso patre admittendus est; & tunc pater nihil, nisi ex testamento, sive alimenta percipere quibit, servatà correlativorum regulà, juxta dictam legem 8. Partit. Aut solum cum patre concurrunt liberi ejus fratres defuncti, qui ut infra probabitur, legitimato succedunt, & pater totam hæreditatem ab intestato obtinebit; absurdum enim foret, fratres potiores haberi patre, propter quem ad successione legitimati perve-

pervenire conceduntur, argumento legis *Cum quis*, Cod. de natural. liber. Faciunt ad rem Justiniani verba in §. 1. Institur. per quas personas nobis acquirat. ibi: *Quæ enim invidia est, quod ex patris occasione profectum est, hoc ad eum reverti?* Hæc ubi legitimatus sine testamento decesserit: quod si id conderit, non prohibetur totam suam substantiam patri relinquere, nisi alius propter liberos vel alia ratione impediat, quem sicut extraneum quemlibet poterit hæredem facere: nec in testamentariis successione correlativorum servatur paritas, data rationis differentia; ideo enim in d. l. 12. Tauri. vetatur, ne filio legitimato ultra quintum pater relinquere valeat, quia alia omnia bona debentur ut legitima, filiis legitimis extantibus, prout assertum est supra, num. 33. Unde si legitimatus decedens legitima prole, aut alio successore necessario caruerit, cui legitimam reservare teneatur, legis ratione cessante, patrem jure in solidum hæredem instituit. Si verò talis legitimatus testetur, patre omnino præterito, nulla actio rei adversus testamentum præstabitur, nisi ad alimenta, si forte egestate laboret, ut prædiximus num. 32.

35 Sed ut ad ulteriora progrediamur, nunc de successione filii legitimati quoad avum videndum est, ac prius scire oportet, quod si quis filium legitimatum habens rescripto Principis legitimetur à patre, ille adgnatit ut nepos legitimati quoad successione, cæteraque jura, quæ legitimatis obvenire solent. D. Covarruv. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 10. num. 7. Molin. de justit. & jure, disputat. 173. num. 32. Garcia de nobilit. gloss. 21. num. 39. Gamma decis. 11. Joan. Lup. de illegitim. comment. 3. §. 1. num. 66. versic. Similiter, Castill. in l. 12. Tauri, verbo De sus abuelos. Hinc est, ut si res avita patrimonialis distrahat, poterit nepos hic ex propria persona illam retrahere, juxta legem 7. cum seqq. tit. 11. lib. 5. Recopilat. quod jus legitimatis competit. D. Covar. supra, num. 4. Molin. num. 34. Garcia num. 50. Azeved. in dicta l. 7. num. 43.

36 Præterea observandum est, si patrem habens filium legitimaverit sine illius consensu, hanc nepotem ad avi successione non admitti. Greg. Lop. in l. 7. gloss. 9. tit. 15. part. 4. Castill. ubi proximè, verb. No pue dar succeder. Ratio quæ traditur, est ne ei invito suus hæres agnoscatur. Sed superest dubium, nam etsi nepos non veniat ut suus, posset succedere ceu proximus agnatus, ex cap. Unde legitimi; siquidem descendentes præter suitis jura, ut agnati, vel cognati, ab intestato ascendentibus succedunt, ita ut ex uno capite exclusi, non censeantur ab alio remoti, l. 1. §. Sed videndum, ff. de successor. edict. l. penultima, §. Filius, ff. quis ordo in bonorum possess. servet. Guttier. in §. Sui, num. 80. Institur. de hered. qualit. Anton. Gom. variarum lib. 1. cap. 9. num. 29. Ceval. quest. 165. Cum igitur legitimatus omnibus patris conjunctis etiam non consentientibus ad successione adgnoscatur, ut inferius probabitur, idem jus quoad avum consequi debet, non ut suitis jure potiat, sed ut ab intestato ex capite Unde legitimi succedat, quasi proximus adgnatus.

37 Circa quam speciem quæri opportunè potest, quid si pater, qui legitimat, sub aliena existat potestate, an scilicet legitimatus jura suorum assequatur? Et quidem quoad avum, qui non consentit, certi juris est, suum hæredem non existe-

re, idemque quoad patrem respondendum videtur, quia constitutus sub alterius potestate alium sub sua habere non potest, l. Sic eveniet, Cod. ad legem Jul. de adulter. nec jus patriæ potestatis acquiri absque patriæ potestate potest, l. lege Cornelia, ff. de testament. l. Illud, §. Ad testamenta, ff. de bonorum possess. contra tabulas, §. Sui, Institur. de hered. qualit. ubi fuse Guttier. à num. 4. Quare si, avo superstiti, pater qui legitimavit, obeat, legitimatus ut filius extra potestate succedet: sed si avus ante patrem defunctus sit, legitimatus patriam potestatem, quæ illucque erat in suspensio, ingressus jura sui hæredis nanciscetur. Nec ambigitur, quin possit Princeps legitimare filium ejus, qui est sub potestate, licet avus renuat, patre consentiente, cum valeat legitimare filium sine consensu patris, quanquam legitimatus illi suus hæres non fiat. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 1. tit. 15. p. 4.

38 Quoad successione transversalium legitimatus rescripto Principis omnibus agnatis ac cognatis patris, etsi non consentiant, succedit, ac si legitimè natus fuisset, authent. quibus modis natur. eff. sui, §. Quapropter, collat. 7. lege 7. tit. 15. part. 4. l. 12. Tauri, quæ est lex 10. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Gregor. Lop. in d. l. 7. gloss. 9. D. Covarruv. d. §. 10. num. 3. Anton. Gom. in d. l. 12. Tauri, num. 69. Capyc. Latro decis. 150. num. 1. & decis. 166. num. 148. Molin. de justit. & jure, disputat. 173. num. 31. Garcia sup. n. 38. Castill. controversiarum tom. 4. cap. 22. num. 42. Joan. Lup. dicto §. 1. num. 67. versic. Similiter, Mathienz. in d. l. 10. gloss. 1. num. 16. & gloss. 7. num. 1. Azeved. ibi, num. 45. Castill. in leg. 12. Tauri in principio, Cifuentes num. 18. Tell. Fern. num. 7. & 43. Ceval. quest. 2. num. 17. Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 2. quest. 8. num. 5. Licet aliis oppositum placeat exigentibus consensum propinquorum patris ad successione, per textum in d. authent. quibus modis natur. eff. sui, §. Filium, cui consonat lex 7. tit. 15. part. 4. Sed ea jura loquuntur in legitimatis per oblationem Curia, in quibus speciale est, ut observat Barbosa in collectan. ad l. Communium, num. 6. Cod. de natural. liber. Unde deducitur, minus rectè docuisse Osualdum post alios ad Donell. lib. 19. cap. 4. lit. F, non dari fratri legitimato querelam inofficiosi testamenti, in quo turpis persona instituta est, quia non adgnoscitur sine consensu fratri. Nam hujusmodi ratio vere non est, cum legitimatus cunctis patris consanguineis, & affinis adgnoscatur sine eorum assensu, ut præter nuper laudatos probant Mantie. de consec. ultimar. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 30. Molin. de primogenit. lib. 1. cap. 4. num. 44. Joan. Lup. sup. num. 66. versic. Similiter Merlin. ubi proximè: & ita expressim contra Osualdum tenet Castill. dicto cap. 22. num. 57. At si filius legitimetur post mortem patris, necesse est ut citentur legitimi ejus successores, quibus præjudicium generatur. Molin. de primogenit. lib. 3. cap. 3. num. 10. D. Covarruv. sup. §. 9. num. 10. Gregor. Lop. in l. 4. gloss. 9. tit. 15. part. 4. nisi pater moriens filio illegitimo in ultima dispositione demandaverit, ut legitimationem sibi impetret à Principe, Merlin. num. 30.

Hæc de legitimationis effectibus dicta sufficiant, plurimis prætermisissis, est enim materia ampla, proluxa, atque profunda, ut inquit Azeved. in d. l. 10. num. 5. Tell. Fernand. in dicta l. 12. Tauri, num. 7. in qua est regula constituenta, ut leges agentes de legitimis legitimatos